

РЕШЕНИЕ

№ 6140

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5569** по описа за **2023** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Ин тайм“ ООД против решение № 1768/18.04.2023г. по НАХД № 6695/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 526/2021 от 06.04.2022г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница - С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500лв. на основание чл.238, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция. Прокурорът от СГП намира, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя като краен резултат.

От фактическа страна районният съд приел, че дружеството било „икономически оператор“ и притежавало разрешение за управление на съоръжения за временно складиране на стоки, както и притежавало разрешение за предоставяне на общо обезпечение с намален размер 30% от референтния размер, възлизащ на стойност от 100 000 лева. На 25.06.2021г., директорът на ТД Митница С., наредил проверка на дружеството и в хода ѝ, на 12.07.2021г., представител на дружеството изпратил справка с размер на обезпечени митни сборове. На 28.07.2021г., дружеството изпратило допълнително електронно писмо за корекция, поради допуснатата техническа грешка. След проверка на получените данни контролните органи установили, че с подаването на декларация за временно складиране на 13.07.2020 г. бил превишен разрешеният референтен размер на обезпечение. Превишаването продължило до 07.09.2020 г., като за този период размерът на необезпечените публични държавни вземания, съгласно заключението на съдебно-икономическа експертиза, вариал от -190,04 лева до -178 853,49 лева. За превишаването дружеството не било уведомило Агенция „Митници“ (АМ). На 08.09.2021г., резултатът от проверката бил материализиран в доклад, представен същия ден на директора на ТД Митница С.. На 01.12.2021г. в присъствието на упълномощен представител на дружеството, бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), за нарушение по чл.23, §1 и §2 от М., вр. чл.156 от РИ 2015/2447 вр. чл.238, ал. 1 ЗМ. В срока по чл. 44, ал.1 ЗАНН, дружеството подало писмени възражения. Въз основа на така съставения АУАН и като възраженията били приети за неоснователни, било издадено и обжалваното НП. С него на основание чл.238, ал.1 от ЗМ вр. чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) №952/2013г. вр. чл.156 Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията вр. чл.235, ал.1 ЗМ е наложена на касатора имуществена санкция в размер на 500 лв.

От правна страна районният съд приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни лица и са изготвени при спазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, доколкото в АУАН се твърди, че нарушението е извършено на 13.07.2020 г. Посочва се в мотивите на оспореното решение, че сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН уреждат две самостоятелни хипотези: едната обвързва контролните органи да съставят АУАН в 3-месечен срок от датата на откриване на нарушителя, а другата - в срок от 2 години от извършване на нарушението, доколкото се касае за митническо нарушение. Датата, на която контролните органи са разполагали с необходимата информация, от която да се изведе по категоричен и несъмнен начин, че е налице административно нарушение, както и кой е неговият автор, е датата на приключване на проверката, осъществена спрямо дружеството. Именно с приключване на проверката и обективизиране на резултатите от нея в Доклада от 08.09.2021 г., контролният орган е разполагал с

достатъчен обем информация, въз основа на който да конкретизира дали е налице административно нарушение. Поради което и тримесечният срок за съставяне на АУАН е започнал да тече на 08.09.2021 г., а доколкото същият е съставен на 01.12.2021г., то следва, че е спазен. Съдът е отбелязал в мотивите си, че действително последната информация, която е събрана от контролния орган е от 28.07.2021 г., но обемът ѝ, както и необходимостта от технологично време за нейното обработване, водят до извод, че към 28.07.2021 г., контролните органи не са разполагали с конкретни параметри за осъществено административно нарушение и неговия автор. АУАН е съставен в предвидения двугодишен срок от дата на извършване на нарушението. НП е издадено в рамките на 6-месечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН. Съдът намерил, че нарушението е описано достатъчно ясно с всички негови елементи от обективния му състав, като и в АУАН и в НП са налице минимално предвидените от законодателя реквизити - чл. 42, ал. 1 /съответно чл. 57, ал. 1/ ЗАНН. Наказващият орган в достатъчна точност е определил датата на извършване на нарушението, а именно 13.07.2020 г., доколкото същият изрично е обвързал същата е декларацията за временно складиране, с която е превишен разрешеният референтен размер.

Районният съд отбелязал в мотивите си и, че съгласно чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на М., титулярят на разрешението е длъжен да изпълнява задълженията, произтичащи от него и да уведомява незабавно митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаване на разрешението, която може да повлияе върху продължаването на действието му или върху съдържанието му. За да се гарантират равни условия за всички икономически оператори и хармонизиране на уредбата на митническото законодателство, е приет и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015г. Съгласно чл.156 от регламента за изпълнение, лицето, от което се изисква да предостави обезпечение, гарантира, че размерът на вносите или износните мита и другите вземания във връзка с вноса или износа на стоки, когато те трябва да бъдат покрити от обезпечението, който е длъжим или може да стане длъжим, не надвишава референтния размер. Лицето уведомява митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции. Районният съд приел, че в случая дружеството не е уведомило митническото учреждение по обезпечението, че с подаването на декларация за временно складиране референтният размер на обезпечението вече не е на ниво, което да е достатъчно за покриване на държавните вземания за стоките под временно складиране. Щом не е уведомил контролния орган за настъпилата промяна, със своето бездействие жалбоподателят е осъществил вмененото му нарушение. Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което не следва да бъде обсъждана субективната страна на нарушението, към която освен наличието на вина, спадат също така причините и мотивите за неговото извършване. Правилно наказанието било наложено на основание чл. 238, ал. 1, вр. чл. 235, ал.1 от ЗМ, който гласи, че всяко нарушение на нормативни актове, приложими за стоки под митнически надзор, установено от митническите органи, ако не е предвидено друго, се наказва с глоба - за физическите лица от 300 до 1500 лева или имуществена санкция за юридически лица и еднолични търговци от 500 до 2000 лева. Наложената имуществена санкция е в минималния, предвиден от закона размер от 500 лева. Районният съд приел, че нарушението не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28, ал. 1 ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение, с

оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Касае се за формално нарушение, което се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗМ задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили някакви вреди (имуществени или неимуществени). В тази връзка в решението са изложени и мотиви, че приложението на чл.28, ал.1 ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а с оглед на степента, с която формалното нарушение е застрашило /поставило в опасност/ обществените отношения. В случая неизпълненото задължение от страна на дружеството жалбоподател е застрашило обществените отношения, свързани със събираемостта на ДДС, който формира съществена част от републиканския бюджет. Освен това са били констатирани 24 отделни нарушения за проверявания период, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не да се третира като маловажен случай. Нарушението е продължило близо два месеца, а размерът на необезпечените публични държавни вземания е варирал от -190,04 лева до -178 853,49 лева, тоест превишаването на размера на обезпечението е значително. Предвид обема на осъществяваната от дружеството дейност, то е било длъжно така да организира вътрешните си работни процеси, че да обезпечи спазването на законодателните разпоредби.

Настоящият състав не споделя извода, че в случая АУАН е съставен в тримесечния срок, установен в чл.34, ал.1 ЗАНН, считано от откриване на нарушителя. Видно от съдържанието на доклада от 08.09.2021г., възложената проверка е извършена в периода от 28.06.2021г. до 06.08.2021г. включително, от когато е започнал да тече тримесечният срок, който законодателят е предоставил на контролните органи за съставяне на АУАН именно с оглед възможността това съставяне да налага преценка на значителен обем доказателства и предприемане на допълнителни действия. Както е посочено в мотивите на Тълкувателно решение № 48/28.12.1981 г. по н. д. № 48/81 г., ОСНК на Върховния съд, нарушителят е субект на права в административнонаказателното правоотношение; с откриване на нарушителя от който и да е контролен орган възниква административнонаказателното правоотношение; тримесечният срок тече от деня, в който за първи път е открит нарушителят. Това е така не само с оглед защитата правата на последния, но и с цел да се насърчи своевременното и надлежно упражняване на правомощията на администрацията за обезпечаване на обществения интерес. Ето защо, не може да бъде възприемана практиката на съставяне последващ документ с оглед продължаване на горепосочения законоустановен срок, в случая – доклада от 08.09.2021г. В тази връзка следва да се отбележи и, че независимо от обема на данните, те са машинно обработвани и са събрани за конкретното дружество и спрямо еднообразни нарушения. Ето защо, не може да се приеме, че са били необходими допълнителни действия, изискващи надхвърляне на тримесечния срок, считано от 06.08.2021г., за да бъдат установени

нарушението и неговият извършител. В случая АУАН е съставен след изтичане на този срок, а именно, на 01.12.2021г., което е основание за отмяна на процесното НП. В заключение следва да се отбележи и, че макар несъмнено обемът на дейността на дружеството да изисква прилагане на по-сигурни мерки за вътрешен контрол на съответствието ѝ с нормативните изисквания, то същото се отнася и в по-голяма степен до дейността на контролните органи. В случая, видно е от предприетите от дружеството стъпки за увеличаване размера на обезпечението преди проведения контрол, че същото дружество е осигурило това съответствие по своя инициатива, съгласно представените решения за изменение на разрешение за общо обезпечение от 07.01.2021г., 05.02.2022г., 09.02.2022г. и 24.06.2022г.

С оглед изхода на спора и съгласно чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за адвокатско възнаграждение, както и да бъдат възстановени направените от бюджета на СРС разноски за възнаграждение на вещо лице. Възнаграждението за адвокат е в общ размер на 840 лв., платено съгласно отбелязването в представените фактури и банкови извлечения. Сумите следва да бъдат заплатени от АМ, която е юридическо лице съгласно чл.7, ал.1 ЗМ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1768/18.04.2023г. по НАХД № 6695/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 състав и вместо него постановява: ОТМЕНЯ наказателно постановление № 526/2021 от 06.04.2022г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница - С..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин тайм“ ООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 840 (осемстотин и четиридесет) лева – адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати по сметката на Софийски районен съд сумата 950 (деветстотин и петдесет) лева – възнаграждение за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.